

[Tove Lindbo Larsen]

sen blev en realitet efter lange forhandlinger mellem repræsentanter for erhvervene, styrelsen og forbrugerne og har fungeret tilfredsstillende, idet bekendtgørelsen bl.a. har bevirket, at de ringeste produkter forsvandt fra markedet. Som eksempel kan nævnes den kødpølse, som på grund af fedtindhold og vandindhold nærmere burde kaldes en fedtpølse.

Såvel forbrugerne som erhvervene har brug for kvalitetsvarer som konsumenter og som eksportører. Danmark har brug for et renommé som producent af produkter af høj kvalitet, ikke mindst når det indre marked bliver en realitet.

Ophævelsen af bekendtgørelsen er efter min opfattelse en forkert politik.

Svar (30/1 91):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Forslaget om ophævelse af bekendtgørelse nr. 392 af 26. august 1985 om kvalitetsmæssige krav m.m. til kødprodukter er fremsat af Danske Slagterier. Som begrundelse for forslaget henviser Danske Slagterier til EF-Kommissionens meddelelse fra 1989 om fri bevægelighed for levnedsmidler og en række EF-domme, der konkluderer, at levnedsmidler, der lovligt er produceret i et medlemsland, med passende mærkning skal kunne sælges i et andet medlemsland, uanset at produktet ikke opfylder de sammensætningsmæssige krav, der er gældende for et lignende produkt i det pågældende land.

Levnedsmiddelstyrelsen har den 26. november 1990 anmodet en bred kreds af landsomfattende erhvervs- og forbrugerorganisationer om eventuelle kommentarer til forslaget. Styrelsen oplyste samtidig, at det ikke er hensigten at ophæve bekendtgørelsens regler om anvendelse af farvestoffer og aromastoffer eller reglen om, at der ved deklaration af kødprodukter højst må medregnes 20 pct. fedt i begrebet kød i ingredienslisten, idet disse regler efter styrelsens opfattelse yder et væsentligt bidrag til sikring af produktkvaliteten, forhindring af vildledning af forbrugerne og sikring af lige konkurrence. Jeg afventer resultatet af denne høring og styrelsens endelige indstilling, inden jeg selv tager stilling til forslaget om ophævelse af bekendtgørelsen.

Imidlertid er jeg selvsagt enig med spørgeren i, at såvel forbrugerne som erhvervene har brug

for kvalitetsvarer som konsumenter og som eksportører. Uden i øvrigt at ville foregribe resultatet af den ovennævnte høringsrunde kan jeg pege på, at dette overordnede hensyn om kvalitet kan tilgodeses på andre måder end ved hjælp af standarder for denne produktgruppe. Det kan f.eks. ske gennem tværgående regler om mærkning og næringsdeklarationer og gennem brancheforeningers indførelse af kvalitetsmærkningssystemer, som allerede kendes inden for området i form af den såkaldte Bandoléordning.

Jeg har i den forbindelse noteret mig, at Danske Slagterier har tilkendegivet at ville styrke denne frivillige kvalitetsordning, der stort set svarer til de tvungne varestandarder, såfremt de lovpligtige varestandarder bliver ophævet.

Spm. nr. S 105

Til *indenrigsministeren* (22/1 91) af:

Hanne Andersen (S):

»Vil ministeren – eventuelt efter indhentet udtalelse fra ressortministeren – oplyse, hvordan en lovbestemmelse skal udformes, således at Frederiksberg og Københavns Kommuner får lovhjemmel til at deltage i Forskerbyen Symbion i lighed med den lovhjemmel, der gør det muligt for Københavns Amtsråd at deltage i Forskerbyen Symbion?«

Begrundelse

Spørgsmålet skal ses i forlængelse af samrådsspørgsmålet torsdag den 17. januar d.å., hvor ministeren oplyste, at der ikke forelå en generel lovhjemmel, der gør det muligt for Frederiksberg og Københavns Kommuner at samarbejde med Københavns Amtsråd om Forskerbyen Symbion i lighed med det samarbejde, der finder sted omkring Forskerbyen Novi.

Svar (29/1 91):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Indenrigsministeriet har fra Industriministeriet indhentet følgende udtalelse, hvortil jeg kan henholde mig:

»Det er nødvendigt at fremsætte et selvstændigt lovforslag, idet det ikke er muligt efter de gældende regler, at kommunerne yder støtte til Symbion.